

اهمیت مذاکرات پیشرو با طالبان

نویسنده: بهادر اکومار

منبع: اندین پنچ لاین

مترجم: رسول رحیم

شبه اتحاد هند با امریکا، دهلی را در امنیت منطقه ئی انگشت ششم گردانیده است

یک دانشمند چینی که با موسسه تحقیقی ممتاز در مورد اوراسیا با نام "بنیاد پژوهشهای اروپایی، روسیه و آسیای مرکزی"، وابسته به اکادمی علوم پیکنگ کار می کند، پیشنهاد شگفت انگیزی نموده است که « کرملین نیاز به بهبود همکاری با جهان در قسمت سرکوب تروریسم، قاچاق مواد مخدر و جرایم فراسوی مرز و غیره دارد». او به طور خاصی روی اهمیت نقش بسیار فعالانه تر مسکو در ارتباط با اوضاع افغانستان تاکید نموده است.

با توجه به « ضرورت کار مشترک و بازی کردن نقش بسیار فعال تر» در مواظبت از پروسه آشتی در افغانستان، این دانشمند چینی از فقدان همکاری و هم آهنگی ایالات متحد امریکا و روسیه ابراز تاسف نموده است. بنابراین به نظر می رسد که او از رفتار کناره گیرانه مسکو که در حال حاضر ناشی از سرد بودن روابط روسیه و امریکاست، عدم رضایتش را اظهار کرده است.

اما آنچه قابل تشخیص می باشد اینست که فقط او از اظهار علنی شمولیت روسیه در گروه هم آهنگی چهار گانه خود داری کرده است که متشکل از پاکستان، افغانستان، چین و ایالات متحد امریکا برای جلو بردن آشتی با طالبان می باشد.

این پیشنهاد علنی چین درست یک روز پس از آن نشانه بزرگ از جانب مسکو صورت می گیرد که گفته بود صاف و بی ریا از جرگه گروه هم آهنگی چهارگانه حمایت می کند. ضمیر کابلوف نماینده ویژه رئیس جمهور روسیه روز سه شنبه در کابل بود و گزارش شده است که بعد از ملاقات با رئیس جمهور اشرف غنی گفته است:

- طالبان راه دیگری ندارند جز اینکه به این آدرس مراجعه کنند؛ آنها مشکلات داخلی زیادی دارند و به گروه های مختلف تقسیم شده اند.

پیش از بازدید کابلوف روز دوشنبه در اعلامیه وزارت خارجه در مسکو افشا شد که روسیه به نیروهای امنیتی افغانستان کمک می کند. این اعلامیه می گوید:

- مقادیر بزرگ سلاحهای کوچک و مهمات روسی برای نیازمندیهای وزارت داخله افغانستان از طریق وزارت داخله روسیه به طور رایگان به افغانستان اهدا شد. با توجه به این، مقامات افغانستان قدردانی شان را به رهبری روسیه ابراز داشتند.
- ما مجدداً آمادگی مان را برای تداوم همکاری با افغانستان در جنگ علیه تروریسم و تهدید مواد مخدر هم در سطح دوجانبه و هم در همکاری با شرکای خارجی و سازمانهای بین المللی ابراز می داریم. همچنان با تاسیس و تجهیز ظرفیتهای جنگی نیروهای امنیتی ملی، در قسمت آموزش دادن به پرسونل ادارات حفظ نظم و قانون (پولیس)، به شمول (تحصیل و آموزش) در دانشگاه و موسسات تعلیمات عالی (کالج) اختصاصی روسیه ادامه می دهیم.

در یک تصادف دلچسپ دیگر، روز دوشنبه غنی همچنان یک بازدید کننده دیگر از کابل را پذیرائی کرد، او جنرال فانگ فنگهوی، لوی درستیز (رئیس ستاد مشترک ارتش) چین بود. دفتر غنی از فانگهوی نقل قول کرده که گفته است افغانستان یک مخاطب مهم برای اقتصاد چین است. گفته شده است که فانگ وعده 480 میلیون دالر کمک برای نیروهای امنیتی افغانستان نموده است.

در تمام ابعاد اوضاع افغانستان یک هم آهنگی نزدیک بین مسکو و پیکنگ وجود دارد. پیکنگ می داند که مسکو برای جلوگیری از سرایت (تروریسم) از طریق مرز افغانستان به منطقه آسیای مرکزی یک نقش تعیین کننده دارد. در واقعیت مسکو نیز نفوذش را با جناح های افغان به ویژه در ولایات شمالی اعمال می کند و در منطقه یک حضور استخباراتی قوی دارد.

با در نظر گرفتن همه این مراتب، با اطمینان زیاد می توان گفت که روسیه در جریان بازدید یک روزه جنرال راحل شریف رئیس اردوی (لوی درستیز) پاکستان از دوشنبه قرار داده شده است که در آن وی با امام علی رحمان و مقامات ارشد تاجیکی مذاکره نموده است. طبق اعلامیه مطبوعاتی اداره روابط عامه استخبارات نظامی پاکستان (آی اس پی آر) در راولپندی، جنرال شریف «حمایت کامل پاکستان را برای ظرفیت سازی نیروهای تاجیکستان جهت مقابله با تروریسم» پیشکش نموده است. (طرفه آنکه این نقشی بود که یک وقت هند به امید به دست آوردن یک پایگاه نظامی در تاجیکستان انجام می داد).

در اوایل ماه فبروری یک هیئت نظامی روسیه به ریاست اناتولی انتونوف معاون وزارت دفاع آن کشور از دوشنبه دیدار نمود. تاس، خبرگزاری روسی در آن موقع گزارش مطولی انتشار داد که حاکی از آن بود که دست کم 5000 شورشی در منطقه مرزی بین افغانستان و تاجیکستان تمرکز کرده اند. از قرار معلوم هدف بازدید جنرال شریف پیشکش نمودن نقشی توسط پاکستان برای تامین امنیت تاجیکستان می باشد.

بازدید شریف از دوشنبه چیزی کمتر از سه ماه پیش از برگزاری نشست سران سازمان همکاری شانگهای صورت می گیرد که انتظار می رود در آن قبولی پاکستان به این سازمان امنیتی منطقه ئی رسمیت یابد. ظاهراً پاکستان خود را با نقشی انطباق می دهد که

در آینده پذیرفتنش با پوشیدن ردای سازمان همکاری شانگهای، در جیوپولیتیک منطقه آسیای مرکزی، برایش اجتناب نا پذیر می گردد.

از نگاه هند، این انکشافات بزرگ موجب نگرانی اساسی می باشد. اما کدام علامت و احساس فوریت در بلوک جنوبی دیده نمی شود. اتفاقاً هنوز هفت ماه از زمانی نمی گذرد که نریندا مودی نخست وزیر هند با سفر شش روزه ای به پنج کشور آسیای مرکزی شتافت و در عقبش تبلیغات گسترده و مبالغه آمیزی به جا گذاشت. مطمئناً مشی های سیاسی منطقه ئی ما (که با گفت و گو با پاکستان شروع می شود) نمی توانند بخوابند. این یک چیز است.

دوم اینکه، پیوستن بالقوه روسیه به گروه هم آهنگی چهارگانه، نقش رسمی پاکستان در فعالیتهای سازمان همکاری شانگهای به مثابه تامین کننده امنیت آسیای مرکزی، امکان همکاری امنیتی سه جانبه بین روسیه، تاجیکستان و پاکستان (که سازمان پیمان امنیت دستجمعی در آن نقش محوردی دارد)، حمایت و ترغیب چین از این پروسه ها و خدشه دار شدن انحصار ایالات متحد امریکا در قسمت حل منازعه افغانستان، همه این انکشافات در درون آسیا به نحوی عمیقی قدرت به وجود آوردن تغییر را در سناریوی امنیت منطقه ئی دارند.

سوم اینکه نخبگان ارشد در بلوک جنوبی باید دریابند که شبه اتحاد با ایالات متحد امریکا اولویت واقعی برای استراتژیهای منطقه ئی هند در یک محیط متحول منطقه ئی و بین المللی امروزی نیست. ایجاب می نماید تا دقت بیشتر به تقویت گفت و گوهای استراتژیک با قدرتهای بزرگ در منطقه مانند روسیه، چین و ایران مبذول گردد. در یک بُرهه زمانی که از افق جنگ سرد جدید بسیار سخن به میان می آید، هند با به اصطلاح « توافقات اساسی» با ایالات متحد امریکا که در خدمت منافع امریکا هست، اما منفعتش برای کشور ما(هند) مورد شک قرار دارد، در کل در منطقه پیام غلطی می فرستد.

البته پسمنظر کلی در امنیت منطقه ئی تلاشهای مشترک برای آغاز ضربتی گفت و گوهای صلح افغانستان است. از نظر من کسی که نشان می دهد باد به کدام سو می وزد (بادنما) و ندرتاً در کارهای خانگی اش اشتباه می کند، رهبر ازبیکهای شمال افغانستان رشید دوستم است. این جنرال صاحب دیروز اظهار نظر جالبی کرد و گفت که یک ملاقات بین حکومت افغانستان و رهبر کلیدی طالبان بسیار نزدیک است و هرگاه صورت گیرد « 80 درصد جنگ در افغانستان پایان می یابد.»